

# Падають на землю метеори

Микола Руденко

Падають на землю метеори —  
В збуджений передчуттями світ.  
Про чиє давно забуте горе  
Нам розкаже полум'яний слід?

Де той лук, що ці жбурляє стріли  
З темної, німої висоти?..  
То ж, напевне, люди не зуміли  
Згоди між собою досягти.

Наче перелякані отари,  
Врізнобіч метнулися зірки  
В день, коли чиїсь пекельні чвари  
Цілий світ роздерли на шматки.

І від того грозового часу  
Зморені земляни дотепер  
Дивлячись на метеорну трасу,  
Гірко промовляють:  
— Хтось помер...

Та чи все ми зважили й пізнали  
На космічних нетривких мостах,  
Щоб про нас такого не казали  
У далеких зоряних світах?..

Я подумав: мабуть, є потреба  
Власну душу вивільнити від зла.  
І до мене з грозового неба  
Блискавка бровою повела.